

BOZKURT

ÜLKÜ DERGİSİ

54.
Sayı

« Esir Türkler Haftası »

“ Kurtuluş Ne Zaman? ”

HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRK GÖRE TÜRK TARAFINDAN

BAŞLARKEN

1975 - 1976 ders yıl sonunda verilen kurslar ve tamamlama imtihanları da sona erdi. Talebesiz bir okulda bulunmak öylesine güç; ki. Sessizliğe alışamadım bir türlü, her an uğultularını, fısıltılarını duyuyor gibiyim. Başımı kaldırıp bakarsam pencereden dışarıya onları görecekmiş hissinde kapılıyorum sık sık. Koşuyorlar, küme küme toplanmış konuşuyorlar ve ders çalışıyorlar sanki bahçenin her köşesinde.

Kapım çalınsa ürkekçe ve biraz çekingen doluşsalar odama anlatsalar anlatsalar meselelerini titrek sesleriyle... Ama uzaktear şimdi, her bir bir köşesinde cennet yurdumun. Kayseri'de halı dokuyor, Konya'da ekin biçiyor, Çukurova'da ot döğüyor birçoğunuz. Bilirim birçoğunuzun köyünde elektrik bile yoktur henüz. Bütün yorgunluklarınızın üzerine gaz lambasının kör ışığında birşeyler okuma fırsatını bulabiliyor musunuz? Köyünüz, köylünüz nasıl, bir şeyer verebiliyor musunuz, bu uğurda çalışıyor musunuz? Yediğiniz ekmeğin, aldığınız duaların karşılığı. Sizler gibi okumak fırsatı bulamayan kardeşlerinize, arkadaşlarınıza neler anlatıyorsunuz tarlada, çeşme başında. Ve ümidini dize bağlamış ailelerinizde mutluluk kaynağı olabiliyor musunuz?

Herşeyini kutsal bildiği mesleğinin emrinde olan ülkücü öğretmen, talebelerinden ayrı kalınca ne yapar diye düşünüp dururdum hep. İşte bir kapı açıldı bize, yine beraber olabileceğiz. Karşılaştığımız meseleleri, güçlükleri, soruları bir bir yazın Reşat Hocanıza. Öğretmen Lisemizin talebeleri ile birlikte, bir çiğ gibi büyüyen kutlu gençliğimize seslenmek fırsatı da bulmuş oluyorum bu köşeden. Aramızdaki kilometreler eriyecek satırlar boyunca. Birer Türk Ülkücüsü olmak için çarpan gönüllerimiz birleşecek kutlu bir yerde. Derinlerde dertleşecek, yücelerde dalgalanacağız beraberce. Bana, «Propoganda yapıyorsun, talebelere millî şuuruşıyorsun(!), ders haricinde talebelerle konuşmayacak, saut beşten sonra okulda bulunmay-

caksın!» diyen size. «O Atatürk düşmanıdır, faşisttir, konuşmayın onunla. Konuşursanız hem sizin için hemde onun için iyi olmaz!» diye tehdit eden olmayacak. Aramıza giremeyecek Türk millî eğitiminin amaçlarına ters düşen eğitimciler (!)

Derslerine girmedığım küçük talebelerimle yeniden tanışarak başlayacağımız sohbetlerimizde zaman zaman yarım kalmış Tarih derslerimize devam edecek ve bilhassa yedinci sınıftan mezun olarak köylerde öğretmenlik yapmanın heyecanını duymaya başlayan yeni meslektaşlarımızla karşılaşacakları meselelerden söz edeceğiz.

Sınıfa giriyormuşum gibi «Merhaba» ile başlayacağım, yazılarımı şevkle yazacağım, soran gözlerinizi düşünerek...

Allah'a emanet olunuz.

TEMSİLCİ ve ABONELERİMİZE :

Bilindiği gibi yaz ayları dergiler için «ölü dönem» olarak kabul edilmekte ve bir çoğunun kapanmasına sebep olmaktadır. Bu dönemin olumsuz etkilerinin en aza indirilmesi ve dergimizin aksamadan çıkarılabilmesi için abonelerimizin aboneliklerini mutlaka yenilemeleri, temsilcilerimizin de daha yakın ilgileri gerekmektedir.

Saygılarımızla,

Millî Eğitim Meselemiz

Bahattin KARAGÖZ

Yaşadığımız gök kubbenin altında söylenemedik söz, bahsedilmediği konu yoktur. Her söz her konu ayrı biçimlerde, ayrı ifade tarzları içinde tekrar tekrar ele alınmıştır. Türk Milliyetçilerinin konulara bakış tarzı her zaman aynıdır. Esasen aynı dava mensuplarının olayları değerlendirmesi aynı olmalıdır. Birçok ülkücü aydın tarafından ele alınmasına rağmen ben burada genç ülkücü Bozkurt kardeşlerime eğitimden ve bugünkü eğitimin millîlik derecesinden bahsetmek istiyorum.

Eğitim, yetişmiş nesillerin genç nesiller üzerine yaptıkları tesirlerden ibarettir. Bir başka deyişle yetişmiş neslin genç nesli kendi inanç, istek ve ihtiyaçları yönünde yetiştirmesidir. Millî eğitim ise, milleti meydana getiren fertleri millî ölçülere, istek ve ihtiyaçlara göre yetiştirmeye çalışan eğitimidir. Millî eğitim, milletin ihtiyacını duyduğu aydın insan tipini yetiştirmek vazifesiyle yükümlüdür. Milletin ihtiyacını duyduğu aydın insan ise, ancak milletinden kopmayan, onun inançlarına sahip ve en azından saygılı, bilgisini milletine hizmet yolunda bir vasıta bilen, milletin gören gözü, işiten kulağı olabilen aydındır. Hiçbir millet, kendisine ve değerlerine yabancılardan daha yabancı, Merih'ten gelmiş insanlardan daha ilgisiz, böbürlendiği halde bilgisiz, milletine menfaat ve mideleriyle bağlı olan aydınları hiçbir zaman ideal aydın tipi diye kabul edemez ve böyle aydınları yetiştiren eğitime de millî sıfatı lâyük görülemez. Esasen millî eğitim karakter ve gaye bakımından millî, metod ve muhteva yönünden ilmî olan eğitimidir. Bir başka deyişle millî eğitim felsefe ve politikasının millî olması lâzım değil, zarurîdir, şarttır. Yoksa Fransız eğitim sistemini, yok bilmem hangi modeli taklid etmekle millî eğitim, millîlik vasfını kazanamaz. Milletlerin istek ve ihtiyaçları, inanç ve ülküleri farklı olduğu için, eğitim politikaları da elbette farklı olacaktır. Müslüman Türk Milletinin millî eğitimden beklediği hizmet, gönülleri imanla, zihinleri ilimle süslenmiş, aydınlanmış nesiller yetiştirmesidir.

Bu arada şunu da ifade etmeliyim ki, gençleri hayatta kullanamayacakları lüzümsüz bilgilerin hamalı yapmamalıdır. Coğrafya ve tarih

kitaplarındaki ecnebilere ait sayfalar kısaltılmalıdır. Türk tarihi bir bütün olarak okutulmalıdır. Eşle belirtmeliyim ki bugün Türk tarihini 1923 veya 1919'dan başlatmak isteyenler vardır. Türk tarihini cumhuriyetle başlatmak köksüzlüktür. Türk milletinin tarihini 1919'dan başlatmak ne derece köksüzlük ise, 1071'den veya 960'dan başlatmak da öyle köksüzlüktür. Unutulmalıdır ki, aslını inkâr eden kişi, haramzade millet ise soysuzdur. Biz Türk Milleti olarak «kökü mazide olan atıyız.» Türk tarihini ısrarla ve inatla belli bir noktadan başlamak gayretleri aptallıktan değilse eğer, haincedir. Böyle mühim bir meselede umursamaz olanların gâflikleri de ihanet derecesindedir. Türk Ordusunun 2185. inci yıldönümünün kutlandığı bu yılda Türk Milletinin tarihini 1000 yıldan ibaret göstermek, 900 yıllık bir tarihten bahsetmek nasıl bir harekettir? Cumhurbaşkanlığının forsunu da her biri tarihte kurulmuş büyük Türk imparatorluklarını sembolize eden 16 büyük yıldızın bulunması, Türk tarihini Osmanlı Devletinden ibaret sayanları düşündürmüyor ve hattâ utanırmıyor mu? Milliyetçilik, ancak millî tarih şuurunun verilmesiyle sağlanabilir. Bu da Türk tarihinin bir bütün olarak anlatılmakla olur. Şairin dediği gibi :

«Gökler çıkabildin, uçabildinse derindir.

Tarihini kendin yazıyorsan eserindir.»

Millî eğitim, milletten ayrı düşünülemez. Millî kalkınma, sanayileşme ancak iyi bir eğitimle sağlanabilir. Eğitilecek eleman kadar o elemanın istihdam edileceği sanayi tesisleri de mühimdir. Eğitimi ve kalkınmayı birbirinden koparan milletler geri kalmaya mahkûmdur.

Türk Milleti; millî eğitimde anlamadığı dilin, benmsemediği kıyafetin kullanılmasını, inançlarına ters düşen teorilerin okutulmasını istemiyor. Evlâtlarının şüpheli, inkârcı, taklidçi, kopçacı, korkak, şahsiyetsiz, ümanist, bencil, adam sendeci yetiştirilmesini istemiyor. Türk Milleti; imanlı, bilgili, fedakâr, çalışkan, yaratıcı, milliyetçi, ülkücü nesiller, kısacası «**Türklük gurur ve şuuruna, İslâm ahlâk ve faziletine**» sahip gençler istiyor. Millî eğitim, Türk Milletine ve onun değerlerine düşman olan unsurlarla mücadele lüzûmuna inanmış, Türk'ün Altın Çağını kuracak, Milliyetçi Türkiye'yi inşa edecek nesilleri tez elden yetiştirecek şekilde tanzim edilmelidir.

HABERLER HABERLER HABERLER

«ESİR TÜRKLER HAFTASI»

Gelişen Ülkücü Hareket Kurtuluşu Müjdeliyor!..

Birleşmiş Milletler Teşkilâtının 17 Temmuz 1959'da aldığı kararla kabul edilen «**Esir Milletler Haftası**» münasebetiyle çeşitli devletlerin zulmü altında inleyen soydaşlarımızı anıyoruz. En ilkel insan topluluklarının dahı hürriyetlerine kavuştuğu günümüzde bu haftanın adının «**Esir Türkler Haftası**» olarak kabul edilmesi gerektiği Türk milliyetçileri tarafından yıllardan beri savunulmuş ve bizde her yıl 17 Temmuzla başlayan haftaya bu gözle bakılmıştır. Zira üçte ikisinden fazlası esir başka bir millet yoktur. Yakın zamanlara kadar büyük çoğunluğu yabancı sömürgesi olan Afrika kıtasında hergün yeni bir devlet kurulurken halen başta komünist Rusya ve Çin olmak üzere İran, Irak, Suriye, Yunanistan, Bugaristan, Yugoslavya'da 100 milyona yakın Türk, her türlü insanî hak ve hürriyetten mahrum, tam bir mazlum hayatı yaşamaktadır..

Ülkücü Hareket, Türk'ün son bağımsız kalesi Türkiye'de olduğu gibi bütün esir Türk illeri için de en büyük ümit kaynağı. Ve artık engel kabul etmeyen en güçlü hareket.. Rus, Çin, Amerikan, vs. uşaklarının ülkücülere karşı artan saldırılarının sebebi budur. Geride bıraktığı-

mız ayın son günlerinde, Serik'in Yukarıkocayatak köyünde ülkücü öğretmen **Nurettin EPÜTKAN** da kızillar tarafından bunun için vuruldu, şehit edildi. Son olarak, elinizdeki son sayımız başkuya verildiği sırada, ülkücü işçi **Fevzi NARCI**'nin Mamak Gaz Maskesi Fabrikası önünde gene kızillar tarafından alçakça vurulduğu haberi geldi. Saldırıları ne kadar yoğunlaşırsa yoğunlaşsın Ülkücü Hareket'i bekleyen bir tek netice vardır. O da yaklaşan zaferimizdir..

İçinde bulunduğumuz Temmuz ayının getirdiği iki önemli tarihi olay daha vardır. Biri, acısını hiçbir zaman unutamayacağımız kadar büyük olan «**14 Temmuz Katliamı**», diğeri Kıbrıs Harekâtı. İkinci yıldönümünü idrak ettiğimiz Kıbrıs Harekâtının izleri hafızalarımızda bütünüyle canlı bir şekilde yaşıyor. 14 Temmuz 1959'da komünist Araçlarla Barzanicilerin binlerce soydaşımızı Kerkük'te katledişlerinin üzerinden ise 17 yıl geçti..

Kerkük ve Kıbrıs şehitlerini rahmetle anarken, akıtılan tertemiz kanlarının hesabının bir gün mutlaka sorulacağını belirtmek isteriz.

Bitmesin Geceler

Ahmet YILDIRIM

Bitmesin diyorum geceler. Gündüzler çıksın aradan Çıksında birbirine eklenip karanlıklar, uzansın. Taaki...

Ama siz, güneşi seversiniz. Pırl pırl doğsun istersiniz, mutluluk dolu sahalara. O sabahlar ki en azından tarhana çorbanız hazır dır. Bir çift güzel el kurmuştur sofranızı. Belki annenizdir bu eller, belki de eşinizin. Ne farkeder? Her ikisi de sevgi - şefkât kokuludur. Ya o huzur dolu uykunuzdan uyanışınız? Küçük yaramazların çılgınlıklarına açılır gözleriniz. Açılır da neşeyle dolarsınız. Sonra, iyi kötü birer işiniz vardır arzularınızı gerçekleştirmek için koştuğunuz. Yahut hiç olmazsa çocuklarınızı mutlu kılmak için, didinme hürriyetine sahipsiz. Az şey mi bu? Güneşi sevmek hakkınız. Çocuklarınız da sever güneşi. «Güneş hayat kaynağımızdır» diye öğretildiğinden değil, çocuksu dünyalarında sıcaklığını tattıklarındadır bu sevgi...

Ya benim yavrularım Nice yıldır tadamadılar bu sıcaklığı. Nasıl sevsiner güneşi? Şu kahpe acun ile tanıştıklarından beri, bir tek huzurlu lokma geçmedi boğazlarından. Nasıl sevsinler gündüzü? Geceyi severiz biz, gündüzler sizin olsun. O gündüzler ki bize acı, bize hüzün verir. Daha bir kavrar aklımız tutsaklığımızı. Daha bir görür kör olası gözlerimiz, orak - çekiçli paçavrayı.. O gündüzlerde değil mi çocuklarıma yiğitlik türkülerini yerine Rusça şarkılar öğretir? Yavrularım Allah'a değil de insan müsveddelerine yalvarmak zorunda bırakılır

Hey benim dertli başım! Göz yaşlarım sel olur akar da, bırakmazlar ki KARADENİZ'e Kavuşsun..

Ama ya geceler öyle mi? Karanlık, sessiz geceler. Komünizm cehenneminden kendi dünyamıza döner Türkçe bile konuşuruz. Oğlum «BAYRAK» şiirini okur :

«Işık ışık dalga dalga Bayrağım
Senin destanını okudum, senin destanını
yazacağım.

Sana benim gözümle bakmayanının
Mezarını kazacağım.

«.....»

Sonra, bayrak gelir «Kız kardeşimin gelinliği,

şehidimin son örtüsü» BAYRAK... Bir bir doku-nur, hasretten çatlamış dudaklarımıza.

Sevinç göz yaşlarımızla ıslanır da, daha bir al olur rengi. Söyleyin bana, az mutluluk mu bu?

Tükenmesin diyorum geceler. Tükenmesin de Türk gönlümüzce konuşabilelim. Ak saçlı anam, torunlarına Deli Dumrul'u anlatsın. Kurt bakışlı oğlum Ülkü dolu şiirlerle bizleri ağılatsın. Gülyüzlü evdeşim hürriyet düşleri görmek umduyla yatsın. Tükenmesin ki düşüncelerimde olsun Kürşad'la Çin Sarayını basıp, Alparslan Başbuğ'un emrinde Bizanslının üstüne varayım. Orhan Bey'le Rumeliye geçip, Ulubatlı Hasan'la İstanbul Surlarına bayrak çekeyim. Mimar Sinan ile Selimiye'yi inşa edip, Şeyh Edebalı'nın ardında namaza durayım. Benim karanlıklarda kalmış gönlümü ışıtan geceler, tükenmesin ki canım hey; Safa Giray Han ile Moskofa karşı cenk edeyim. Osman Batur İslambay'ın ellerinde kement olup, uçak düşüreyim...

Bitmesin diyorum geceler, birbirine eklenip karanlıklar, uzansın... Taa ki; AY - YILDIZ'ın ışığı yurdumu aydınlatana kadar...

Türkiye'nin Kalkınması ve Ülkücü Gençliğe Düşen Vazifeler - II -

Kadriye ÖNKUZU

Milletlerin gerek kalkınmasında, gerekse geri kalmışlığında en büyük rolü şahıslar oynar. Cemiyetin teşekkülünde yerli olan şahıslar tek tek mükemmel olursa, yurt çapında yapacağı hizmet ve atılımlar da mükemmel ve faydalı olur ki; bunun, Osmanlı İmparatorluğu devrinde yaşanmış bir misalini anlatmadan geçmeyelim.

Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'un fetih hazırlıklarının o yoğun, yorucu ve büyük faaliyeti içerisinde. Birgün kendi kendine, «Benbu kadar çalışıyorum ama, milletimin durumu nedir? İşlerini vatan ve millet sevgisi, dayanışması, kardeşliği içinde mi yapıyorlar?» der ve tedbil-i kiyâfetle dışarı çıkar. Sabah vaktidir. Bir bakkala girer ve bir kilo yağ ister. Sonra başka bir şey daha ister. Dükkan sahibini bu istek karşısında : «Kardeşim, ben sifdahımı yaptım, bunu da yandaki dükkândan al. O daha satış yapmadı» Bunun üzerine padişah, aldığı malın parasını ödeyip yandaki dükkâna girer. Orada da aynı durumla karşılaşınca gözleri yaşarır. Sonra Allah'a şükrederek «Yarabbi, sen ne büyüksün ki, benim böyle bir milletim var.» der. İşte ulvî liğin, faziletliliğin bir sahnesi. Millî bir kültürle temelî atılmış eğitimin, ahlâk anlayışının sonucudur bu. O millet ve yetiştirdiği evlâtları elbette ki peygamber tarafından övülecek, diğer milletleri kendisine hased bırakacaktır.

İşte, kişiyi mükemmelliğe ulaştıran, onu şahsiyetli ve mevkî sahibi yapan, kısacası insanı insan yapan değerleri veren eğitimidir. Eğitim sisteminin şart ve sonuçlarının devlet temelindeki büyük payını mihenk taşı olarak görü-

yoruz. O halde, merkezdeki bozukluk cemiyeti çökertir. Bu durumu idrak edebilen şahıs ve milletler işe, temeli yeniden atmakla başlamalıdır. Faydası kalmadığı gibi, büyük zararları olan eski bir yapı, ancak yıkılıp yeniden yapmakla güzelleşir. Yoksa, şimdiye kadar yapıldığı gibi; gayri millî, şahsî menfaat ve ideolojilerle saptırılmış bir ıslahatla bu işler olmaz.

Bütün bunların yanında, temelden düzeltme işleminde, o milletin bünyesine, benliğine, şahsiyetine uygun bir metot tutulmadıkça, eski kurumlara daha kötü olarak varılacak ve düşülecektir. Bunun, herkesi Türklük şuur ve gururuna erdirebilen, İslâm imanı, ahlâk ve faziletini verebilen bir eğitim sisteminin gerçekleştirilmesiyle mümkün olabileceğine işaret etmiştik. Bu konuda eğitimimizin milliliğinin lâfla değil, fiiliyatla olması gerektiğini belirttikten sonra umumî gayeleri, idealleri sıralayalım.

Eğitimde en büyük kaynak ve yapıcı güç olan insanın sadece diploma alıp memuriyet yapmak için eğitim yapmasını önlemeli, onu araştırmaya, şuurlu çalışmalar yapmaya itmeli, yaratıcı bir düşünceye sahip olmasına yön verilmelidir. Kendisine gerekli bilgiler verilmeli, bedenen de güçlü olması sağlanmalıdır.

Bir gaye uğruna çalışmalı, vatan ve millet sevgisini herşeyin üstünde tutmalıdır. Tam bir ülkücü olarak yetiştirilmeli ve manevî yönlerden de onu doyurmalıdır ki, yabancılar karşısında şahsiyet ve Türklüğü üzerinden taviz vermesin, alçalmasın.

Millî kütürü kişiye en güzel şekilde vermek ve çağdaş bilgiyi yaygınlaştırmakla kalkınma hamlesine girişilmelidir.

Bunları başarabilmek için, eğitim teşkilatının uygulaması gereken vazifelerini kısaca belirtelim :

1 — Toplumun sahip olduğu maddî manevî değerleri gelecek nesillere taviz vermeden

aktarmak ve bu suretle millî kültürün gelecekte de canlı ve dinç bir şekilde kalmasını sağlamak.

2 — İçinde bulunulan devrin bilgilerini bir metoda göre kişiye kazandırmak, böylece kişinin o devre ayak uydurmasını sağlamak ,

3 — Şahsın, cemiyete faydalı hale gelebilmesi için en uygun, en lüzumlu mesleğe yönetmek ve yerleştirmek.

4 — Her derecedeki eğitim müessesesinin, öğrencilerin en faydalı ilmi metodlara göre imtihanından geçirerek ehil ile ehil olmayı seçmek ve çalışkan ile çalışkan olmayı ayırmak.

5 — Şahısların, bilgi öğrenen, muhafaza eden bir otomatik makina şeklinde değil, tartışan, araştıran, inceleyip meydana getirebilen birer kişiliğe sahip olmalarını sağlamak.

Genç ve bilgiye susamış olan beyinleri gayri millî ülkü ve kültürle besleyen, millî değerlere kıymet vermeyen bir sistem, yukarıdaki esasları gerçekleştirmekle düzeltilecektir. Kalkınmamızdaki çalışmaların başarıya ulaşması için eğitim, ekonomik ve sosyal yönde hizmet bekleyen ihtiyaçlara göre düzenlenmelidir.

Gelecek sayıda eğitimin millî kültür hedefleri ve kurumlarına devam edeceğiz.

TÖRE - DEVLET YAYINEVİ

**VUR
EMRİ**

A. Karakoc

Dağıtım
ANDA

Fiatı: 25 TL.

VURUN HA...

Bozkurtarım, bugün savaş günüdür;
Moskof itlerine vurun ha, vurun..
Şimdi durmak değil, vurmak günüdür;
Hainlere karşı durun ha, durun!...

Açıp göktuğları, düşün yollaral
Haber gönderilsin bütün illere.
Ata kılıcını alıp ellere,
Yine hep safları yarın ha, yarın !..

Bozkurt illerine ayı baş olmaz;
Moska'ya, Yunan'a Türk gardaş olmaz;
İnanma yığıdim, böyle iş olmaz.
O kızıl putları kırın ha, kırın!.

Şimdi düşman aramızda, içtedir.
Devir - devran üç dört hain pic'ter.
Yumruğun dağlar yıkan güctedir.
Leşlerini yere serin ha, serin!.

Esir almak ister senin beynini,
Bâtil gösteriyor İslâm dinini..
Unutma yığıdim millî kinini,
Hainin dersini verin ha, verin

Türk, soysuz itlere nasıl baş eğer!
Atılsın ileri yüzbinlerce er...
Sen bu kutsal yo'da ölürsen eğer,
Cennettir ahrette yerin ha yerin!.

ALPER AKSOY

YENİ BİR DÜNYA

NECMETTİN HACIEMİNOĞLU

Fiatı : 15 TL.

Dağıtım : ANDA

BÜTÜN KİTAPÇILARDA ARAYINIZ

YENİ BİR DÜNYA'YA DOGRU

— Veya bir kitabın sayfalarında yürümek —

Hasan KAYIHAN

Gözlerimin önünden hızla bir şeyler geçiyor. Başım renk renk ipliklerle özenilmeden sarılmış bir yumak; kocaman ve çözülmeğe yüztutmuş. Düşünüyorum. İstemiyorum fakat engel de olamıyorum. Dışarısi karanlık. Gecenin üçbuçluğu. Yeni Bir Dünya'yı açıp okuyorum. Hep aynı sayfalar Mehin'i özlüyorum. Gözlerimi yumup, dolaşıyorum çevremde. Beşevlerin düz ve soğuk çemberini yarıp, Beytepe'nin demir ve tuğla yığınlarıyla dolu top-
lağına koşuyorum. Birden içime bir büyük sızı doluyor. Arıadaşlarım, jan darma barikatının gerisinde kıpırdamadan ayakta duruyorlar. Kaçıyorum oradan da. Kızılây kalabalık, Ulus gürültülü. Çankaya çok uzak. Bir kere gittim oraya Botanik Bahçesi'nde dolaştığımız Vildan'la. Vildan'ı düşünüyorum. Kıvrır kıvrır saçlarını fırsat buldukça elleriyle düzelterek, birilerine birşeyler anlatmaya çalışıyor hep. Yanına varıyorum. Selamımı aldıktan sonra, «abi, bir dakika...» diyor ve konuşmaya devam ediyor arkadaşlarıyla. Dakikalar ilerledikçe varlığımı unutuyor, sıkılıyor. «Bana müsaade, acele bir işim var da» diyorum. O, her zaman çok suni bulduğum bir edâyla gülümseyerek başını sallıyor, «peki, abi. Görüşelim..» diyor. Bir daha da görüşemiyoruz. Sonra başlıyor sitem etmeye. «Sen ne biçim abisin? Aradığın, sorduğun yok!» Biraz konuşmak için fırsat bulduğumuzda, dört-beş yıl öncesine dönüyoruz hemen. Mehmet'i, Sümer'i veya Önay'ı konuşuyoruz. Her defasında, Vildan« Amaan, ne bileyim

işte...», ben ise «vallâ bilmem ki...» diye bitiriyoruz sözlerimizi. İyi günler dileyip, ayrılıyoruz. Sonra, işte şu andaki gibi yalnız kaldığım zamanlarda, düşüncelerim, anasının memesine yapışan bebek gibi yılışıkca beynime çörekleniyorlar. Düşünüyorum. Bazan, şarkı söylemeye ya da şiir okumaya çalışıyorum, yapamıyorum. En güzel şarkılar, en güzel şiirler hiç bir şey veremiyorlar bana. Sanki, kendim bestelemek ve ya yazmak istiyormuşum gibi bir hisse kapılıyorum; birincisine yeteneğim, diğerine gücüm yetmiyor. Hikâyeler ya şayamayacağımı haykırıyor, âyetler hakkım olmadığını. Günahkârim. İçmekten korkuyorum. Uyumak, bir yer de sızmak kadar tiksindirici geliyor. Çaresiz, yine çıkıp dolaşmak zorunda kalıyorum. Düşüncelerim, engel tanımayan bir acaip züppe. Bünyamin, dinlenilmesi çok güç bir oğlan; Ufuk, ciklet... Osman, en ihtiyaç duyulan anda uyumağa ihtiyacı olduğunu söyleyerek sıvışıyor. Gönül, nefessizliğinde mevlâna'yı yaşayan bir dervişe. Büyük ressamlığa özenen ama fırça tutmasını bilemeyen girdaplar çizicisi. Ali İhsan belki de kırılmakta haklı; uzakta bir adam. Peki, başka kim kaldı? Uzaklar da binlerce adam. Ve, birbirimize sahate âşklar sunduğumuz ötekiler... Çılgılığımı duyamayacak kadar yabancı olduklarımız! Yeniden, Yeni bir Dünya'yı açıyorum. «Hep Seni Düşünüyorum,» diyor Necmettin Ağabey. Hep Seni Düşünüyorum. Ezbere tekrarlıyorum. Bu hikâyeye çıldırıyor beni. Yalan!... diye bağırırım geliyor. Üçüncü sınıflık yer

lerde yaşıyorum onunla beraber. Eksiksiz bir gerçek. Burada bir itirazım olmuyor. Ben de üçüncü sınıf bir insanım çünkü. Lâkin, «Körfezdeki dalgın suya bir bak göreceksin. Geçmiş gecelerden biri durmakta derinde...» diye başlamıyor mu, işte bu deli ediyor beni... Sonra, derinden, sevgi dolu kocaman bir yüreğin mutlulukla yoğrulmuş, çok çok birkaç zaman sonra yine «çok demli içiyorsun, midene dokunacak...» diyecek olan, aynı derinlikte, aynı yoğrulmuşlukta bir diğer sevda pınarıyla uzaktan uzağa söyleşmesini düşünüyorum. Yazdığı kelimelerin, rûhumun derinliğine bu kadar kolay ve ılık akmasına ya da ruhumdaki ılıklığı aynıyla kelimelere dökmesine öfkeleniyorum.» Sırrımı çalmasına; çalıp, nefesi, ılıklığı ve tazeliğiyle başkalarına anlatmasına kızıyorum.

«Yağmur bana çocukluğumu, anne mi hatırlatır. Seni aşkımızı ve yarınımızı düşündürür...» Bir musıkî, bir yağmur ve bir gözyaşı. Eğer, bir insan bu üçünü biçiminde ve özünde bir tek virgülle ifade edebilir ve kemansız, bulutsuz, hıçkırıksız bir varlığa iç çektirebilirse, buna, elbette «Yağmur, Mevsimler Ve Sen» demekten öte başka hiç bir şey yapılamaz.

Hayır, hayır... Okumayacağım. Daha doğrusu, hatırlayıp gözlerimi yumarak, yeniden dalmayacağım o serâba. «Sefir Bey»in Türkmen çadırında bağdaş kuramadığını, karısının «Darling, it's rather exotic, isn't it?» ini duymak istemiyorum. Eğer benim babam, sefil ise, hep böyle Sefir Bey'lerin yüzündendir. Okumayacağım!

Benim konuşmaya dertleşmeye ihtiyacım var şu anda. Ama öyle boş boş değil. Arzulayarak.. Kelimeler, büyülü bir ahenkle dökülmeli dudaklarımdan, büyülü bir ahenkle dolmalı kulakları-

ÇAĞ İÇİ

Hanım kızıl üryan her gün plajda
Tenini değiştir, dümbük çağ içi ...
Kız kuşluk zamanı işlek caddede
Donunu değiştir, dümbük çağ içi...

Kırk boynuz süsüdür bir iri başın;
Çaplar otuz santim, boylar beş arşın!
Gelin hanım bir gecede oynasın
Onunu değiştir, dümbük çağ içi...

İnancı yok «çağdışı» der kibleye;
Secde yapar dolar ile rubleye,
Oğlan bir esrara, iki dubleye
Kanını değiştir, dümbük çağ içi...

Hapsetmiş evine konforu, lüksü;
Namus süper mini, deyyusluk maksî;
Damat baldızına öğretir seksî,
Kımnı değiştir, dümbük çağ içi...

Alta yatar, yağın yakar, üst olur;
Bir gün mason, bir gün komünist olur;
Mide hesabına hümanist olur;
Dinini değiştir, dümbük çağ içi...

Abdurrahim KARAKOÇ

ma. Aşık gibi, aşk gibi. Ne çare ki, «Aşksız Olmuyor». Ama, sevişmek, bir dakika sürmemeli, «en maddî tarafı ile dahi, böyle Mahmutpaşa pazarlığına dökülmemeli.» Bir dakika süreni, ancak içinde para olanıdır. Sevmiyorum, olmaz yaralarla içimde büyüyen bu dünyayı sevmiyorum. Ben, Yeni Bir Dünya'yı özlüyorum, Yeni Bir Dünya'da yaşamak istiyorum.

Vildan, Ufuk, Gönül, Ali İhsan, Bün yamin! Allaha ısmarladık. İyi uykular sana Osman. Ben, Töre-Devlet Yayın-ovi'nin mürekkep kokularından uzaklara, Yeni Bir Dünya'ya doğru gidiyorum. Hoşçakalın!

YATSİPOR....

Oğuz SOYLU

Anadolu şehirlerinden birinde sazımı omuzlayıp gezerken gördüm ki insanlar hep bir yere doğru giderler. «Elbette, bu kadar insan kötü yola gitmezler» diye düşünerek aralarına karıştım. Bir sigara içimlik yürüdüktan sonra yüksek duvarlarla çevrili bir yere geldik. Önünde insanların itişe kakışa sıra oldukları bir kapı vardı. Kapının yanından para karşılığında kağıt satın alan içeriye giriyordu.

Dışardan gördüğüm kadarıyla kocaman bir hapishane idi burası. Hayret ettiğim de, bu kadar insanın gönüllü, hem de üstelik para vererek buraya girmesiydi. Böyle düşünürken kendimi kağıt alınan yerde bulunca sordum,

— Kaça, hemşerim ?

— On liralık da var, yirmilik de...

Önce koynumdan keseyi, sonra keseden bir onluğu çıkarıp uzattım. Bana da bir kağıt verdiler. İçeriye girerken kağıdı elimden alıp da yırtan kişiye sormadan edemedim,

— Şimdi buraya giriyoruz ya, çıkış ne zaman ?

— İki saate varmaz çıkarız hemşerim dedi arkamdaki. Kağıdımı yırtan ise benimle eğlenir gibi güldü.

İçeriye girdim ki, kocaman bir tarla... Ben diyeyim on dönüm, siz deyin yirmi. Hem de ortası boş, kenarları binlerce insanla dolu... «Menfaatleri olması bu kadar insan buraya toplanmaz» diye mırıldanıp, merdivene benzer yerlerden birine oturdum. Küyümün harman yerine benzeyen tarlaya bakmaya başladım. Sağıma soluma daha gelip oturanlar oldu.

Az sonra tarlanın ortasına yarı çıplak adamlar koşarak çıktılar. Yanımdakilerin bağırmasından kulaklarımın zarı patlayacak sandım...

— Otsipoor...

Karşı tarafımızda oturanlar da ayağa kalkarak bağırıyorlar,

— Yatsipoor...

Meraktan çatlayacağım sırada eli düdüklü üç adam tarlaya çıkıp yarı çıplakları ikiye ayırdı. Eliindeki - Fatih'in İstanbul'u fethederken kullan-

dığı topların güllerine benzeyen bir yuvarlağı ortalarına attı. Ödüm koptu.

— Hıh, patlayacak, demişim.

Yanımdaki, böyle bir yere ilk geldiğimi anlamış olacak ki bana bilgi verdi,

— Korkma, o toptur. İçi hava doludur. Dışı da deridendir. Ortadaki adamlar onunla oyr.ayacaklar.

Rahatladım. Gele gele bir oyun yerine geçmişim. Fakat, gene de aklım almadı. Oynayanlar ortadaki adamlarsa, benim gibi seyretmeye gelen binlerce insana ne oluyordu...

Bir düdüğü sesi ile topu tepmeye başladılar. Bir o yan, bir bu yana giden zavallı top, bazen balık ağı ile gerili direklerin arasına girip yorgunluk çıkarttı. O zaman seyredenlerin bir kısmı «gol» diye bağırırken, bir kısmı da babaları ölmüş yavrular gibi boyunlarını büküyorlardı .

Böyle ne kadar teptiler topu bilmiyorun, yorulmuş olsalar gerek tarladan çıkıp gittiler. Yanımdakine,

— Oyun bitti mi ? Diye sordum. Gidecek miyiz ?

— Hayır, dedi. Biraz dinlendikten sonra oynadıkları kadar daha oynayacaklar. Tepem attı, mızrabı elime aldım.

— Çalsam dinler misiniz ?...

Güldü.

— Zaten etrafımızdan da işaret ederek size saz çaldırmayı arzuluyorlardı. Küfrün her türlüşünü en çirkin seslerle avaz avaz söyleyen insanlara söylemenin, mızrabı saza vurmanın zamanıydı. Düşüncemi saza döktüm...

**Merhaba ağalar, merhaba beyler,
Sevdim sizi, sizler, pek çok hoşsunuz.
Dinleyin Oğuz'un sazı ne söyler
Sevdim sizi, sizler pek çok hoşsunuz.**

**Topa aşık olmuş bakıyorsunuz,
Ağdalı küfürler yakıyorsunuz,
Kendinizi bence üzüyorsunuz,
Sevdim sizi, sizler pek çok hoşsunuz.**

**Vaktinizi eylediniz ki heba,
Naralar attınız... Üstüne caba,
Para vermeniz de neden acaba?
Sevdim sizi, sizler pekçok hoşsunuz.**

Hiç mi işiniz yok, hiç mi olmadı ?
Vaktiniz çok mu bol, hiç mi geçmedi ?
Para harcamaya yer mi kalmadı ?
Sevdim sizi, sizler pek çok hoşsunuz...

Etrafıma epey insan toplanmıştı. Şöyle bir baktım. Yüz - yüzelli kişi de olsa, beni dinleyenlerin olmasına sevinmiştim. Sazımın makamını değiştirdim ve telleri mızrapla okşamaya başladım.

— Taş işe yarıyor mermer oluyor,
Evlere çimento, duvar oluyor,
İnsanlar nerede heder oluyor ?
Gelin, beraberce düşünelim biz.

Vakitler kıymetli boşa geçmesin,
Türk'ün beyni top peşinde gitmesin,
Bu millet rahatı dışta görmesin
Gelin, beraberce düşünelim biz.

Spor yirmi kişinin mi olmalı ?
İlla, futbol, illa top mu olmalı ?
Güreş neden kenarda unutulmalı
Gelin beraberce düşünelim biz.
Çğuzsoylu derki, böyle şey olmaz,
Vakitler, insanlar, beyin harcanmaz,
Tepişmekle, küfürle kalkınma olmaz
Gelin, beraberce düşünelim biz...

Dedim ve sazımı yeniden omuzlayıp, top oyununun bitmesini beklemeden çıkıp gittim.

ÜSTÜN KALİTELİ
Altınorlon
İPLİKLERİ
Recep Hasatlı

- İPLİKLERİMİZ EN MODERN TESİSLERDE HAZIRLANMIŞTIR
- RENK VE SAĞLAMLIK BAKIMINDAN GARANTİLİDİR

Salmaz renk, zengin çeşit ve her bakımdan garanti **Altınorlon** ipliklerinde

YEŞİLDÜREK HAMARAT AYKIN HAN B 9-15 İST
Tel: 20 89 54 - 20 30 11

esir türkler

Külgen başkalardır
Yığlağan menem.
Oynağan başkalardır
İneğen menem.
Erk erteklerini işitken başka,
Kulluk koşuğun tinleğen menem.
Erkin başkalardır, kamalğan menem.
Hayvan katarında sanalğan menem.
ÇOLPAN

ÜLKÜCÜ HAREKET'İN EN CİDDİ, EN ETKİLİ
HAFTALIK GAZETESİ

Adres :

P.K. 284 Bakanlıklar - ANKARA

GENÇ ŞAIRLERLE

Ahmet Muhtar Güneri

EVLÂT ACISI

Herşey seninle güzeldi.. Karanlık dünyam seninle ışıl ışıldı... Senin varlığıyla «var» idim.. Senin yokluğunla «yok» oldum, Güneşim söndü.. Bir zindandan farksız oldu dünyam... Yine de isyan etmem, edemem.. Biz, inanmış kişileriz oğul! Türk'üz ve müslümanız, hamdolsun.

Öksüz büyüdüm; anasız, babasızlığın acısını bilirim. Lâkin, evlât acısını bilmezdim. Onu da sen öğrettin bana! Ömrüm, zâten hep öğrenmekle geçti. O kadarını da öğrenmesem ne olurdu?.. Hayat mektebinde 54 yıldır okurum.. Seni kaybettikten sonra, bütün bildiklerimi unuttum.. Bir sen kaldın aklımda...

Yirmiyedi bahar, ardından, gözyaşı döküyor.. Yaz yağmurlarının ıslattığı toprağı kokluyorum. Toprakta seni kokluyorum!..

Sen, nasıl da sessiz, mûnis, efendi bir çocuk tun oğul! Her zaman, dalgın ve düşünceli bir halin vardı.. Sanki, flütündeki nağmeler gibi, herkese, herşeye küşkündün... Az konuşur, çok dinlerdin. Ruhunda, gözlerine akseden korkunç kasırgayı görüyor, sonsuz bir elem duyuyordum. Fakat, çaresizdim oğul, çaresiz.. Gereği kadar yardımcı olamadım sana.. Bağışla beni!

Artık, fırtına dindi... Sensiz flütünde, sessiz hıçkırıklar duyuyorum... Sen, özlediğin o âleme kavuştun. Ve ben, bir defa daha öksüz kaldım... Aziz ruhun şâdolsun!

.....

HACER ÇOBAN - ZİLE (TOKAT) : «inanmayanlara» isimli şiir denemeniz henüz yayınlanabilecek kıvamda değil. Ülkücülükle, şiir dene-

menizin yayınlanması arasında bir münasebet kurmanızı uygun bulmadık. Ülkücü hiçbir karşılık beklemeden, dâvâsına yürekten bağlı olan kişidir. Zâten, biz de sizi öyle görüyoruz. Nazım tekniği hakkında bilginizi arttırdıkça başarıya ulaşacağınızdan şüphemiz yok. Başarılar dileriz.

MUSTAFA DELİCE - ANKARA : Yazınız çok güzel, daktiloya lüzum yok. Ne var ki, «Ülkü Andı» isimli şiir denemeniz, yazınızla kıyaslanamayacak kadar zayıf. Şimdilik çok okuyun, az yazın. Göreceksiniz; ileride, evvelce yazdıklarınızı beğenmeyeceksiniz. Ve böylece Allah'ın izniyle başarıya ulaşmış olacaksınız. Başarılar.

NURİ ER - ANKARA : İsimsiz şiir denemeniz henüz başarılı değil. Çok okuyup az yazınız. Başarılar.

SEYFEDDİN POYRAZOĞLU - AYVALI (DARENDE) : «Birlik» ve «Komünist Anarşistlere» isimli şiir denemeleriniz, nazım tekniği yönünden fazlaca kusurlu olmasına rağmen, ümit vericidir. Bu sütunlarda evvelce yayınlanan açıklamalarımızı lütfen, gözden geçiriniz. Başarılar.

MEHMET TOPAL AKSARAY (ELÂZİĞ) : «Kıbrıs'ım» isimli şiirinizden daha başarılı olan «Horyatlar»ınız yayınlanacaktır. Başarılar dileriz.

TURÂNİ REFİK SEÇİLMİŞ - KÂHTA (ADIYAMAN) : «Gerektir» isimli şiiriniz «AYIN ŞİİRİ» olarak yayınlanacaktır. «Kimdi» isimli şiiriniz ise, mahiyeti itibarıyla dergimizde yayınlanması mümkün değildir. Üstün başarınızdan dolayı sizi tebrik eder, başarınızın devamını dileriz.

RIZA PARLATAN - ANKARA : Bu sütunlarda evvelce yayınlanan açıklamalarımıza uygun bulunmayan «Bozkurtların Sesi» isimli şiirinizi

(şiriye yönünden zayıf olması bakımından) yayınlayamıyoruz. Özür ve başarılar dileriz.

ALTAN BORAHAN DEMİR - SELENDİ (AKHİSAR) : «Tanrı Dağ Koçaklaması» isimli şiir denemenizde «durak» ve «kafiye» aksaklıkları gibi nazım kusurları var. Bunları düzetirseniz, başarıya ulaşacaksınız. Başarı dileklerimizle.

MEVLÜT ULUĞTEKİN YILMAZ - ANKARA : «Kerkük Güzeli» isimli güzel şiiriniz «AYIN ŞİİRİ» olarak yayınlanacaktır. Üstün başarınızdan dolayı sizi tebrik eder, başarınızın devamını dileriz.

RAMAZAN GÜRGÜN - MALATYA : «Ülkücü» isimli dördünlüğünüz yayınlanacaktır. Başarılar dileriz.

YİTİK OZAN - YERKÖY : «Yarınki Türkiye» isimli şiiriniz yayınlanacaktır. Başarı dileklerimizle.

«ASYAM» ŞİİR DENEMESİNİN SAHİBİNE : «Asyam» isimli şiir denemenizin altında adınız ve soyadınız yok. Bu denemeniz henüz kifayetsiz. Biraz daha gayret ediniz. Başarılar.

METİN KILIÇ - ELEŞKİRT (AĞRI) : «Öğretmenim» isimli başarılı şiiriniz yayınlanacaktır. Başarınızın devamını dileriz.

MAHMUT TORUN - ÇORUM : Turan'dan bahsedilen isimsiz şiir denemenizle «Bozkurt» isimli şiir denemeniz henüz kifayetsiz. Daha çok gayret ediniz. Başarılar.

SEVİNÇ KARABELÄ - ERBAA : «Türkistan'ıma» ve «Kerkük» isimli şiir denemeleriniz henüz kifayetsiz. Bu sütunlarda evvelce yaptığımız açıklamaları lütfen gözden geçiriniz. Başarılar.

HATEM KARDEŞLER - ERZURUM : «Kükre Bozkurdum» ve «Yıllar Öncesi» isimli şiir denemeleriniz henüz kifayetsiz. Daha çok gayret ediniz. Başarılar.

KEMAL DOĞANAY - KASTAMONU : «Yürü Ey Türk Ordusu» ve «Zafer Bizimdir» isimli şiir

denemelerinizde evvelki teknik noksanlıkların devam ettiğini üzümlere ve özür dileyerek belirtmek zorundayız. Başarı dileklerimizle.

MEHMET EMİN YILMAZ - (ERZURUM) : Eksiği olmadığından emin olduğunuzu yazdığınız «Bozkurtların Destanı» isimli şiir denemeniz henüz kifayetsiz. Bu sütunlarda evvelce yaptığımız açıklamaları lütfen gözden geçiriniz. Başarılar.

ATAMAN ÇAKICI - ANKARA : «Ya İstiklâl, Ya Ölüm» isimli şiir denemenizde de evvelki nazım kusurları devam etmektedir. Önceki açıklamalarımızı lütfen, dikkatle gözden geçiriniz. Çok başarılı «Koçaklama»nız «AYIN ŞİİRİ» olarak yayınlanacaktır. Üstün başarınızdan dolayı sizi tebrik eder, başarınızın devamını dileriz.

Ayin Şiiri

BİZİ TANIYIN

Baş koymuşuz Büyük Ülkü yoluna,
Damarlarda asil al - kanlarımız biz...
Türk - İslam tezinde ayrılmayanlar
Şamiller, Baturlar... Tarkanlarımız biz...

Taşkent, Buharayız... Türk'ü özleriz.
Türkistan'ız hürriyeti isteriz.
Tarih saklayan altın defteriz.
Kıbrıs'ar, Adalar... Balkanlarımız biz...

Kafkaslardan esen hasret yeliyiz.
Çağlayıp akacak ülkü seliyiz.
Yurt aşkından divaneyiz, deliyiz.
Kopuza dil veren ozanlarımız biz...

Kür - şadlarımız... Tarihlere şan veren;
Özmenlerimiz... Ülkü için can veren;
Büyük devlet kurmak için kan veren
Göktürkler... Avarlar... Ve Hunlarımız biz...

ALPASRSLAN'ız haçlıya diz çöktüren;
Fatihlerimiz Bizans surun söktüren;
Üç büyük kıt'aya tuğlar diktiren,
Çağlara hükmetmiş hakanlarımız biz...

Zeynep LELİK

Hikâye

DOST GÖZLER

Neclâ ALKIR

Yağmura bulayıp, iyice buzlandığı tırnak iriliğindeki tipileri, insanların yüzlerine yüzlerine savuran rüzgâr, küçük bir kızın ince bedenini avuçlayıp, sıktı. Çocuk, bütün gücüyle, elindeki kısıcak sopaya taktığı on kadar simidi, koltuk altına götürüp saklamaya çalıştı. İncecik e'bisesi, zayıf bedenine yapışıkça iyiden iyiye küçülüyor, içlerine dolan sularla, batmak üzere olan bir kayık gibi her adımında yalpalanan lâstik ayakkabıları ise büyüdükçe büyüyordu. Cadenin kenarına varıp, saçakların gölgesine sığınmıştı. Birbirine çarpan dişlerinin sesini gizlemeye çalışarak bağırdı :

— Simit!

Yoldan hızla geçen ve birikmiş suları kaldırım ortalarına kadar sıçratan arabalar cazırtıyla uzaklaşıyor, şemsiyelerinin altına gizlenmiş insanlar, aceleci adımlarla iki yana kayıp gidiyorlardı. Dönüp bakan olmadı. Bu kere, daha bir güçlü bağırdı :

— Simit!

Az ilerisinde dikilmekte olan çarşafı bir kadın, yaklaşmış bir simitlere, bir kendisine baktı :

— Taze mi ?.. diye sordu. Sesi, görünmeyen yüzünü açığa vuran bir yorulmuşlukta ve buruşmuşlukta. Bedeni titriyordu, beline kadar inen çarşafının altında. Ama, dişlerinin, bu titreyişe ayak uydurması gereken dişlerinin sesi duyulmuyordu. Belli ki, yoktular.

Şimitçi çocuk, kadının sorusuna alışılmış bir cevapla başını salladı :

— Şimdi getirdim fırından.

Kadın, elini, çarşafın altına sokup, çıkaracağı parayı uzatırken çocuğun gözleri buğulandı. Titrek bir sesle birşeyler mırıldanırken başını omuzlarından birine eğmiş, biraz mahzun ve biraz da utanmış bakıyordu.

— Bir tane ver.. dedi yaşlı kadın. Ayakkabısının içindeki suları dışarıya savurtan bir geri adım atışla, simitlerin bulunduğu elini geriye çekti çocuk.

— Yok teyze.. diye mırıldandı. Sesi parça parça düşüp, kaldırımın kenarından meyile aşağı akmakta olan kirli sulara karıştı.

— Yok teyze, çok bayat... Yiyemezsin..

Hızla başını yere eğdi. Soğuktan bozarmış kansız yanakları pençe pençe kızardı. Utancını daha fazla gizleyemeyip, hızla seyirtti. Köşe yi dönünce, giderek hızını kaybetmiş, sağnaktan serpintiye dönüşmüş yağmura aldırılmadan denize doğru uzanan caddeye, aşağı yürüdü. Geniş kaldırımlardan ağır ağır yürüyen, yağmur sonrasının o tarifsiz kokusunu hazmede hazmede, keyifli gülüşler içinde dolaşan insanlara bakıp seslenecek oldu, beceremedi, Sesi, boğazına takılıp kaldı. Sadece, becerebildiğince, kolunu uzatıp simitlerini göstermekle yetindi. Aldıran olmadı. Az daha ilerde, üç - beş sınıksız ve tertemiz giyinmiş çocukların çığığı andırır kahkahaları yükseldi. Ortalarında, sırtına inen küçük tekmelelere mızır mızır inleyerek karşılık vermeye çalışan yaşlı bir köpek, kendisini görmüş de yardım istemişcesine bir mânâlı baktı. Yeni bir tekmede, sürünerek ellerinden kurtulmaya çalıştı, beceremedi. Simitçi kız, koşup, köpeğin önüne dikildi. Karşısındaki oğlan, ters ters bakıp, söylendi.

— Çekil!

Çekilmedi. Oğlan, elini uzatıp itmeye çekindi.

— Pis.. dedi sadece ve bir tekme savurdu. Sonra bir daha, bir daha. Kızcağız, Köpeğin yanına yuvarlandı. Ötekiler, bir ara oldukları yerde kaldılar. Yeniden köpeğe dönüp, tekmelemeye hazırlandılar. Kız, hızla doğruldu, yere düşerken, çamurlanmasınlar diye havada tuttuğu simit değneğini kaldırıp, ilk yettiğinin kafasına olanca gücüyle indirdi. Hızını alamayıp, kalktığı yere yuvarlandı. Öteki çocuklar, çığığı kaçışmışlardı.

Köpek, sürünerek yaklaştı, dilini çıkarıp kızın çamurlara bürünmüş yüzünü yalamaya başladı. Gözleri parlı parlıldı. Minnet doluydu.

Çöken karanlığın altında evlerine doğru ağır ağır yürümeye çalışan Simitçi Kız, kaybettiği paralarına üzülmedi. Parçalanan simitlerini düşünmedi hiç. Sevinçliydi. Çamurlu yüzünde, huzur dolu bir tebessüm geziniyordu. Duvarın birinde, boydan boya yazılmış cümleyi heceleyerek okudu. «**Komşusu açken tok yatan bizden değildir.**» Bilmediği «**bizlerden biri**» olmanın sevinci adımlarına düştü. Hızlandı.

BİZİM TÜRKELİ

DOĞUM

Ülküdaşlarımızdan :

★ Vatani görevini Keşan'da yedek subay olarak yapmakta olan Ahmet YAVUZ ile evdeşi Fatma hanımın Mayıs 1976'da ALPARSLAN adı verilen bir oğulları;

★ Dergimizin yazarlarından öğretmen Günerkan AYDOĞMUŞ'un Haziran 1976'da AYCAN ismi verilen bir kızı;

★ Mimar Nejdet CİVAN'ın 22 Mart 1976'da EMİN İLTERİŞ adı verilen bir oğlu;

★ Öğretmen Recepoğlu Mithat YILMAZ ile evdeşi Ayşe Hanımın AZAPAY GÖKÇEN ismi verilen bir kızları;

★ Gökçeyol Köyü'nden (Tokat) Mustafa UÇAR'ın ALPARSLAN adı verilen bir oğlu dünyaya gelmiştir.

— Bozkurtlar Ordusu'na yeni katılan yavru kurtlara hoşgeldiniz der, Allah'tan hayırlı, mutlu ve başarılı ömürler dileriz.

NİŞAN

★ Genç hikâyecisi - yazar Bahattin ERGZER ile Nevin NALDÖKEN hanım 9 Mayıs 1976'da Ankara'da;

★ Beyköy Ortaokulu Müdürü Abdurrahman BATAK ile ilkokul öğretmeni Hatice YILDIZRAN hanım 20 Haziran 1976'da Tefenni'de;

★ Öğretmen Tahsin LÖK ile Emine KILINÇ hanımın 27 Haziran 1976'da Dört Yol'da;

★ Himmet KÖSEHAN ile Raziye YAYAN hanımın 31 Mayıs 1976'da Denizli'de nişanlanmışlardır.

— Ülküdaşlarımızı tebrik eder, milletimiz ve ülkemiz için hayırlı olmasını dileriz.

DÜĞÜN

★ Dergimizin basıldığı Yeni Işık Matbaası makinistlerinden arkadaşımız Nida FIRAT ile Özden YURTSEVER hanımın 19 Haziran 1976'da Ankara'da;

★ Öğretmen Hikmet ALTINTAŞ ile Saynur TÜRKMENOĞLU hanımın Keşap'ta;

★ Hüsem UĞUR ile Cevriye EFE hanımın Evciler - Dazkırı'da;

★ Ülküdaşımız Mehmet Kıyıcı ile Fatma hanımın Bucak'ta;

EVLENMİŞLERDİR

— Tebrik eder, mutluluk ve başarılarının sonsuz olmasını dileriz.

MEVLİT

Başarılı çalışmalarıyla büyük takdir toplayan ÜLKÜ - BİR KİLİS ŞUBESİ 18 Haziran 1976 Cuma akşamı, Gaziantep'de komünistlerce şehit edilen Ordu ve emniyet mensupları için Tekye Camii'nde mevlid-i şerif okutturmuştur. Resim mevlitten bir anı göstermektedir.

Sahibi
SADİ SOMUNCUOĞLU

Yazı İşleri Müdürü :
Osman ÇAKIR

Umumî Neşriyat Müdürü :
Burhanettin ÖZBİLİCİ

Haberleşme Adresi : P.K.
151 Bakanlıklar ANKARA
Posta Çeki Nu : 79758
YIL : 4 Sayı : 54

Yıllık Abone : 60.00 TL.
YURTDIŞI : İki misli
REKLÂM TARİFESİ :
Tam sayfa : 1.500 TL.
KİTAP İLÂNLARI :
Santim 30 TL.

Dizgi Baskı :
Yeni Işık Matbaası
Tel : 29 58 20
Dağıtım : GÂMEDA

BORALTAN KÖPRÜSÜ

Nafiz AKGÜN

Saçları ak ak da oisa gençtiler, ümitliydi-ler. Elbêt gerçekleşecektir rüyalarımız derlerdi de sadece Yüce Tanrı'ya açarlardı ellerini. Yalvarırlardı. Törelерinin yaşadığı yerlere, toprağına kavuşmak. Buydu Tanrıdan istedikleri.

Ölüme bile bunun için atılmışlardı, Kaçacaklardı. Belkide öldürüleceklerdi kahpe Moskof nâmusunun kustuğu insafsız soğuk kurşunlarla. Hoş, bu hayat daha mı iyiydi ölümden, zincirden, Sibiryadan...

heler kalkmıştı. Topraklarına, kavuşmanın Boraltan Köprüsü'nü de geçince bütün şüphe-sevinci... Ezan sesleri... Hürriyet... Hayır, hayır! Şu anda onlardan gayri daha mutlu insanlar olmazdı dünyada.

Müthiş bir tipi, yarım metre kar, dondurucu bir soğuk örtüğü allak bullak ederken, onlar ne tipinin sesini duyuyorlar, ne de çıplak ayaklarıyla ezdikleri karları hissediyorlardı. İçlerine çektiler, buz gibi havayı. Avuçladılar karları, çamurlu toprakları.

Türklüğe özlem...

Müslümanlık hasreti...

Yok artık yok! sonu gelmişti hepsinin, hasretin.. Türklüğe, İslâma, Hürriyete hasretin. Artık ezan seslerini duyduklarında kimse engelleyemeyecekti onların camiye koşmalarını. Hay kırabileceklerdi artık Türklük için, Muhammed'in aşkına. Hem hürdüler artık, istediği gibi çalışabileceklerdi. Belki de «devlet İki dönüm toprak verir bize, çalışır, geçinir gideriz gül gibi» diye düşünürlerdi. Ya! «belki de ev bile verirlerdi...» Çocuk sevinci vardı hepsinin gönüllerinde ve parlıyordu bu sevinç, yıllarca Moskof zulmüyle kapanmaya yüz tutmuş gözerinde. Düşünceleri bile çocukçaydı. «Dostlarımıza kardeşlerimize anlatınca başımızdan gecenleri» diye düşünüyorlardı. «kahraman gözüyle bakacaklardır bize...»

Bu Moskof esaretine düşmek talihsizliğine uğrayan ak sakallı ihtiyarları, önünde parlak bir hayat ümideden civan gibi yiğit delikanlıları, cesur ve cefakar Türk kadınlarını ve zeki, kara-

gözlü çocukları bir askeri birlik karşılıyor sınırdaki.

Ve kucakaşmalar en yakın köyün garib insanlarıyla.

Öğle ezanının sesini işittiler küçük bir mescit ten az sonra, inanamıyorlardı kulaklarına. Namazdan sonra hepsinin elleri Allah'a açık şükrettiler. Dualar.. dualar.. Kafilenin en yaşlısı kahvede ağlıyordu az sonra diğerleriyle birlikte tezek sobasının karşısında...

Aynı anda başkentten bir telgraf gidiyordu, bu garip, bu talihsiz, hepsi de özbeöz Türk olan unutulmuş insanlarla ilgili. «Ne yapalım bunları? dercesine bir telgraf. Cevap gecikmedi. Komutan çırpınıyor, didiniyordu. Nasıl söyleyecek, nasıl okuyacaktı bu cevabı zavallara. Gözleri hasret giderme sevinciyle parlıyan bu özbeöz Türk ve müslüman talihsizlere nasıl okuyabilirdi adeta «defedin!» diye bir cevabı...

Evet, cevap bu : «Derhal Ruslara geri veriniz.»

Hiç konuşmadılar onlar. Ağlamadılar. Ve hiç yalvarmadılar. Kalpleri mi durmuştu? Düşünüyorlardı artık? Hafızaları mı işlemiyordu...

En ihtiyarlarının peşinden gittiler, geri, gitme.. Kafalar.. Karlılara gömüle gömüle, yalınaya Pis.. de.. dan. «Öyleyse» dediler «bizi siz olaturan, bizi.. erimizin yaşadığı yerde topraklarımızda ölelim ve gömülelim. Öldürün Rus'a vermeyin bizi...» Herkes şaşırmıştı. Köydükiler de öyle. Duyulan sadece çocukların feriyatları, diğerleri de sükut...

Türk, tarihin hiçbir devrinde başka milletlerin insanına bile bu derece gaddar olmamıştı. Böyle düşünmemiş, bunun gibi bir vahşete ne alet olmuş ne de göz yummuştu. Yüzkarasıydı bu Türklük ve Müslümanlık adına...

Türk'ün acımadığı Türk'e Rus mu acısını? BORALTAN KÖPRÜSÜNÜN soğuk ve kanlı demirleri dokundukları en son şey olmuştu. Ve en son ikinci ezanının sesini duydular. Elleri yine Tanrı'ya açık, Fakat Rus, dualarını bile bitirmeye vakit koymadan, köprünün başındaki ateş kusan dört makinalıyı, bu garib bu talihsiz insanlara çeviriverdi. Birer birer yıkıldılar.